

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS ĮMONĖS
„K1“ 2016-11-08 SKUNDO NR. 14**

2017 m. sausio 11 d. Nr. S-7 (7-266/2016)

Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršėlienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės – pranešėja

sekretoriaujant

Jelenai Krochmalienei

dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovui
mokesčių mokėtojai nedalyvaujant

L. R.

2016 m. gruodžio 20 d. posėdyje išnagrinėjusi Baltarusijos Respublikos įmonės „K1“ (toliau – Pareiškėja) 2016-11-08 skundą Nr. 14 dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2016-10-07 sprendimo Nr. 1A-343, n u s t a t ė:

Muitinės departamentas 2016-10-07 sprendimu Nr. 1A-343 patvirtino Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) 2016-08-05 sprendimą Nr. 5MA-34-1405, kuriuo Vilniaus TM atmetė Pareiškėjos prašymą grąžinti pagal 2015-12-12 pranešimą Nr. K5VK2003416 sumokėtus maitus ir mokesčius.

Sprendime nurodoma, jog 2015-12-12 Vilniaus TM Medininkų kelio poste buvo patikrintas Pareiškėjai priklausantis kroviniinis automobilis „Volvo F12“ (valst. Nr. (duomenys neskelbtini), vykstantis iš Baltarusijos Respublikos. Pareiškėja muitinei pateikė deklaraciją Nr. AR537699, kurioje deklaravo jos vairuojamoje transporto priemonėje 700 l kuro bako talpą bei bake gabenamus 340 l dyzelinių degalų. Posto muitinės pareigūnai atliko transporto priemonės apžiūrą, kurios metu pastebėjo, kad Pareiškėjai priklausančiame kroviniiniame automobilyje sumontuotas degalų bakas, ant kurio užrašyta „Scania“.

Tvirtinama, jog, remiantis pirmiau paminėta aplinkybe, Medininkų kelio poste buvo surašytas patikrinimo aktas Nr. 15LTVM00000146620 (2015-12-12), kuriame konstatuota, jog kuro bakas yra nestandartinis, taip pat Pareiškėjai buvo įteiktas pranešimas Nr.

K5VK2003416 (2015-12-12) apie prievolę sumokėti mokesčius (4 Eur muitus, 112 Eur akcizus bei 48 Eur pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM) už nestandartiniame bake gabenamą kurą. Pareiškėja kreipėsi su prašymu grąžinti sumokėtas sumas. Vilniaus TM surašė 2016-03-31 sprendimą Nr. 5MA-34-687, kuriuo Pareiškėjos prašymą atmetė motyvuodama tuo, kad ant kuro bako buvo išgraviruotas užrašas „Scania“, taip pat įrodymu palaikė ir Pareiškėjos prašyme išdėstytą teiginį, kad ginčo automobilyje sumontuoto bako talpa neviršija gamintojo montuojamo bako talpos.

Pareiškėja pirmiau minėtą vietos mokesčių administratoriaus sprendimą apskundė Muitinės departamentui, kuris 2016-06-30 sprendimu Nr. 1A-243 panaikino skundžiamą sprendimą bei pavedė Vilniaus TM priimti naują sprendimą. Muitinės departamentas nurodė, kad būtina iširti aplinkybes, susijusias su ginčo transporto priemonėje įmontuotu degalų baku. Vilniaus TM atliko pakartotinį tyrimą ir 2016-08-05 sprendimu Nr. 5MA-34-1405 nusprendė Pareiškėjos prašymo netenkinti. Skundžiamas sprendimas grindžiamas UAB „V1“ pateikta informacija (2016-07-14 raštas Nr. (4.2/2V-11602), jog duomenų apie sumontuotus kuro bakus gamintojas neturi. Remdamasis minėta aplinkybe, vietos mokesčių administratorius konstatavo, kad papildomų naujų įrodymų, jog transporto priemonėje „Volvo“ būtų sumontuotas standartinis kuro bakas, nebuvo gauta.

Muitinės departamentas sprendime tvirtina, jog šis ginčas kilo dėl to, ar pagrįstai vietos mokesčių administratorius nusprendė apmokestinti Pareiškėjos gabento kuro kiekį bei apskaičiuoti importo mokesčius.

Sprendime nurodoma, jog 2009-11-16 Tarybos Reglamento (EB) Nr. 1186/2009, nustatančio Bendrijos atleidimo nuo muitų sistemą, 107 str. 1 dalyje nustatyta, kad be importo muitų į Bendrijos muitų teritoriją galima įvežti degalus standartiniuose transporto priemonių bakuose. Standartiniais bakais, kaip nustato šio straipsnio 2 d. c punktas, vadinami bakai, gamintojo nuolatinai pritvirtinti prie visų to paties tipo motorinių transporto priemonių, kai degalus iš jų galima tiesiogiai naudoti transporto priemonės judėjimui ir prireikus šaldymo ir kitų sistemų darbui vežimo metu. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004-04-16 nutarimu Nr. 439 patvirtintų Keleivių įvežamų prekių neapmokestinimo importo pridėtinės vertės mokesčiu ir akcizais taisyklių (toliau – Taisyklės) 10-1.1. punktas numato, kad importo PVM ir akcizais neapmokestinamas kuras, esantis motorinių transporto priemonių stacionariose gamintojo techninėje dokumentacijoje numatytoje kuro talpyklose (įskaitant dujų balionus, sumontuotus transporto priemonėje kaip dujinės įrangos dalis), iš kurių šis kuras patenka tiesiogiai į stacionarias transporto priemonės kuro tiekimo sistemas.

Muitinės departamento teigimu, apibendrinus paminėtų teisės aktų reikalavimus, matyti, kad mokestinės lengvatos taikomos tik tada, kai kuras gabenamas automobilio gamintojo stacionariai pritvirtintose talpyklose, nurodytose atitinkamo automobilio techninėje dokumentacijoje. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – ESTT) byloje C-247/97 priėmė preliminarų sprendimą dėl sąvokos „standartinis bakas“ turinio, kuriame pasisakė, kad minėta sąvoka neapima kuro bakų, kuriuos pritvirtino gamintojai atstovai ar automobilių kėbulų gamintojai siekiant gauti tam tikrą finansinę naudą.

Įvertinus byloje esančius dokumentus, pasak Muitinės departamento, matyti, kad po skundžiamo sprendimo priėmimo UAB „V1“ pateikė informaciją (2016-08-02 raštas Nr. V2-58520), jog „Scania“ prekiniu ženklu pažymėti kuro bakai „Volvo“ sunkvežimiuose montuojami nebuvo. Muitinės departamentas teigia neturintis pagrindo netikėti oficialaus atstovo, įgalioto prekiauti „Volvo“ kompanijos pagamintais sunkvežimiais, pateikta informacija.

Atsižvelgus į minėtą ESTT išaiškinimą, įvertinus šalių surinktą informaciją, Muitinės departamento sprendime daroma išvada, kad Pareiškėjai priklausančioje transporto priemonėje sumontuotas kuro bakas buvo nestandartinis, t. y. sumontuotas ne gamintojo. Todėl konstatuojama, jog Vilniaus TM pagrįstai, nurodydama faktines aplinkybes bei teisinį

pagrindą, pripažino Pareiškėją skolininke muitinei, taip pat teisingai įregistravo skolą muitinei bei apskaičiavo mokesstinę nepriemoką.

Pareiškėja 2016-11-08 skunde Nr. 14 nurodo nesutinkanti su Muitinės departamento 2016-10-07 sprendimu Nr. 1A-343. Teigia, jog Vilniaus TM 2016-03-31 sprendimu Nr. 5MA-34-687/10000341287 atsisakė grąžinti Pareiškėjai 164 Eur sumokėtus mokesčius, kurie buvo išieškoti 2015-12-12 iš įmonės vairuotojo S. S. I. Vairuotojas privalėjo sumokėti šiuos mokesčius, nes jam buvo paaiškinta, kad galės toliau gabenti krovinį tik sumokėjęs mokesčius, o vienintelė galimybė ginčyti šį sprendimą yra raštiško pareiškimo Vilniaus TM pateikimas.

Vilniaus TM 2016-03-31 sprendimas Nr. 5MA-34-687/10000341287, Pareiškėjos teigimu, buvo priimtas padarius prielaidą, kad vilkike „Volvo F12“ (duomenys neskelbtini), kurį vairavo aukščiau nurodytas vairuotojas ir kuris priklauso Pareiškėjai, įmontuotas nestandartinis degalų bakas, kurio tūris viršija degalų bako tūrį, kuris buvo įmontuotas į šį vilkiką gamintojo gamykloje, nes ant degalų bako yra nurodytas tiekėjo (gamintojo) pavadinimas „Scania“.

Skunde nurodoma, jog iš IOOO „V2“ 2016-05-05 pažymos matyti, kad vilkiko „Volvo F12“, (duomenys neskelbtini), kompanija-gamintoja, o būtent „V2“ neturi informacijos apie degalų baką, kurie buvo įmontuoti į šį vilkiką, tūrį ir tiekėją, gaminant jį gamintojo gamykloje. Šie duomenys nebuvo fiksuojami kompanijos vidaus sistemose, todėl nustatyti degalų bakų tūrį ir tiekėją nėra galimybės. Tai reiškia, kad tokių duomenų nėra ir Lietuvos Respublikos muitinės institucijų duomenų bazėse ir nėra pagrindo manyti, kad vilkike „Volvo F12“, (duomenys neskelbtini), priklausančiame Pareiškėjai, įmontuotas nestandartinis degalų bakas, kurio tūris viršija degalų bako, kuris buvo įmontuotas į šį vilkiką gamintojo gamykloje, tūrį.

Muitinės departamentas 2016-06-30 sprendime Nr. 1A-243 pripažino, kad automobilių gamintojai, taip pat ir kompanija „V2“, naudoja kitų gamintojų detales ar agregatus, pažymėtus atitinkamais prekių ženklais. Tuo metu, kai buvo pagamintas vilkikas „Volvo F12“, (duomenys neskelbtini), (1993 m.), ji turėjo nuosavybės dalį „Scania“ kompanijoje, todėl ginčo automobilyje galėjo būti įmontuotas kuro bakas su nurodytos kompanijos ženklu, ir panaikino Vilniaus TM 2016-03-31 sprendimą Nr. 5MA-34-687.

Vilniaus TM papildomai kreipėsi į UAB „V1“, kuri yra „V2“ – vilkiko „Volvo F12“, (duomenys neskelbtini), gamintojos įgaliotas atstovas Lietuvoje, su prašymu nurodyti, ar galėjo būti, kad, gaminant nurodytą vilkiką, jame buvo įmontuotas degalų bakas su „Scania“ ženklu. Gautame atsakyme nurodyta, kad ji negali atsakyti į šį klausimą, nes gamykla-gamintoja nurodyto automobilio specifikacijoje neturi duomenų apie įmontuotą degalų baką. Šis atsakymas, Pareiškėjos teigimu, dar kartą patvirtino, kad jokiose duomenų bazėse nėra duomenų apie degalų bako, kuris buvo įmontuotas į vilkiką „Volvo F12“, tūrį ir tiekėją, gaminant jį gamintojo gamykloje.

Skunde tvirtinama, jog Vilniaus TM, pažeisdama Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnyje įtvirtintą nekaltumo prezumpcijos principą, 2016-08-05 sprendimu Nr. 5MA-34-1405 paliko galioti savo 2016-03-31 sprendimą Nr. 5MA-34-687/10000341287. Muitinės departamentas, remdamasis nepatikima UAB „V1“ informacija, prieštaraujančia pačios gamyklos gamintojos informacijai, 2016-10-07 sprendimu Nr. 1A-343 patvirtino Vilniaus TM 2016-08-05 sprendimą Nr. 5MA-34-1405.

Atsižvelgdama į tai, kad Vilniaus TM, priimdama sprendimą, pažeidė nekaltumo prezumpcijos principą, o Muitinės departamentas rėmėsi nepatikima UAB „V1“ informacija, prieštaraujančia pačios gamyklos gamintojos informacijai (IOOO „V2“ ir UAB „V1“ pažymos), Pareiškėja skunde prašo panaikinti Vilniaus TM 2016-08-05 sprendimą Nr. 5MA-34-1405 ir Muitinės departamento 2016-10-07 sprendimą Nr. 1A-343.

Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, Pareiškėjos tvirtinimu, nėra pagrindo manyti, kad buvo pažeisti 2009-11-16 Tarybos Reglamento (EB) Nr. 1186/2009 107 straipsnio reikalavimai. 164 Eur buvo apskaičiuoti ir 2015-12-12 išieškoti iš Pareiškėjos vairuotojo S. S. I. neteisėtai, todėl Pareiškėja skunde prašo grąžinti išieškotus pinigus pavedimu į jos sąskaitą banke.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) konstatuoja, jog ginčijamas Muitinės departamento sprendimas tvirtintinas, Pareiškėjos skundas netenkintinas.

Mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl Pareiškėjai priklausančio kroviniuo automobiliu „Volvo F12“ kuro bako į Bendrijos muitų teritoriją įvežtų degalų apmokestinimo importo muitais ir mokesčiais pagrįstumo.

Byloje nustatyta, kad Vilniaus TM, Medininkų kelio poste 2015-12-12 patikrinusi Pareiškėjai priklausančią krovininį automobilį „Volvo F12“ (duomenys neskelbtini), vykstantį iš Baltarusijos Respublikos, nustatė, jog šiame automobilyje yra sumontuotas 700 l talpos nestandartinis kuro bakas (2015-12-12 patikrinimo aktas Nr. 15LTVM00000146620). Atsižvelgusi į šią aplinkybę bei vadovaudamasi 2009-11-16 Tarybos Reglamento (EB) Nr. 1186/2009, nustatančio Bendrijos atleidimo nuo muitų sistema, 107 straipsnio, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004-04-16 nutarimu Nr. 439 patvirtintų Keleivių įvežamų prekių neapmokestinimo importo pridėtinės vertės mokesčiu ir akcizais taisyklių 10-1.1. punkto nuostatomis, Vilniaus TM 2015-12-12 surašė pranešimą Nr. K5VK2003416, kuriame nurodė ginče minimą transporto priemonę vairavusiam vairuotojui S. S. sumokėti į Muitinės departamento sąskaitą 4 Eur muitus, 112 Eur akcizus ir 48 Eur importo PVM už nestandartiniame kuro bako į Bendrijos muitų teritoriją įvežtus 340 l kuro.

Pareiškėja, pagal 2016-01-25 išduotą įgaliojimą atstovaujanti vairuotoją S. S. , kuris 2015-12-12 sumokėjo į Lietuvos valstybės biudžetą aukščiau paminėtas mokesčių sumas, kreipėsi į Vilniaus TM su prašymu grąžinti 164 Eur mokesčius kaip nepagrįstai sumokėtus. Vilniaus TM 2016-03-31 sprendimu Nr. 5MA-34-687 bei pakartotinai 2016-08-05 sprendimu Nr. 5MA-34-1405 šio Pareiškėjos prašymo netenkino. Muitinės departamentas ginčijamu 2016-10-07 sprendimu Nr. 1A-343 patvirtino Vilniaus TM 2016-08-05 sprendimą Nr. 5MA-34-1405.

Iš bylos medžiagos bei ginčo šalių išdėstytų pozicijų spręstina, jog ginčas tarp šalių dėl teisinio pagrindo, remiantis kuriuo buvo apskaičiuoti ginče minimi importo mokesčiai ir muitai, nekyla. Pareiškėja taip pat neginčija aritmetinio mokesčių apskaičiavimo. Tačiau ginčas kyla dėl sąvokos „standartinis kuro bakas“ aiškinimo bei ginčo šalių pateiktų įrodymų, patvirtinančių jų pozicijas, jog ginče minimame kroviniuo automobilyje „Volvo F12“ buvo įmontuotas standartinis (nestandartinis) kuro bakas, vertinimo.

2009-11-16 Tarybos Reglamento (EB) Nr. 1186/2009, nustatančio Bendrijos atleidimo nuo muitų sistema, 107 str. 2 d. c punktas pateikia sąvokos „standartiniai bakai“ apibrėžimą – tai bakai, *gamintojo nuolatinei pritvirtinti prie visų to paties tipo motorinių transporto priemonių*, kai degalus iš jų galima tiesiogiai naudoti transporto priemonės judėjimui ir prireikus šaldymo ir kitų sistemų darbui vežimo metu. Pagal Keleivių įvežamų prekių neapmokestinimo importo pridėtinės vertės mokesčiu ir akcizais taisyklių 10-1.1. punkto nuostatas importo PVM ir akcizais neapmokestinamas kuras, esantis motorinių transporto priemonių *stacionariose gamintojo techninėje dokumentacijoje numatytose kuro talpyklose* (įskaitant dujų balionus, sumontuotus transporto priemonėje kaip dujinės įrangos dalis), iš kurių šis kuras patenka tiesiogiai į stacionarias transporto priemonės kuro tiekimo sistemas.

Įvertinusi aukščiau nurodytąjį teisinį reglamentavimą, Komisija nurodo sutinkanti su Muitinės departamento ginčijamame sprendime išdėstyta išvada, jog importo muitų ir

mokesčių lengvatos taikomos tik tada, kai kuras gabenamas automobilio gamintojo stacionariai pritvirtintose talpyklose, nurodytose atitinkamo automobilio techninėje dokumentacijoje.

Iš bylos medžiagos matyti, jog patikrinimo metu muitinės pareigūnai nustatė, kad ginče minimame automobilyje „Volvo F12“ yra sumontuotas kuro bakas su užrašu „Scania“. Vilniaus TM 2016-07-14 raštu Nr. (4.2/02)2V-11602 kreipėsi į bendrovės „V2“ įgaliotąją atstovę Lietuvoje UAB „V1“ su prašymu pateikti informaciją, ar galima tokia situacija, kad kroviniame automobilyje „Volvo F12“ būtų sumontuotas standartinis kuro bakas, pažymėtas „Scania“ prekinio ženklu, ir ar buvo tokių atvejų, kai „Volvo“ kroviniai automobiliai buvo komplektuojami su „Scania“ logotipu pažymėtais kuro bakais. UAB „V1“, atsakydama į Vilniaus TM užklausimą, 2016-07-29 rašte Nr. V2-5848 nurodė negalinti atsakyti į užklausimą, nes sunkvežimio specifikacijoje duomenų apie sumontuotus kuro bakus nėra. Tačiau pažymėtina, jog UAB „V1“ 2016-08-02 rašte Nr. V2-5852 papildomai informavo Vilniaus TM, kad, išsiuntusi užklausimą „Volvo“ gamintojai dėl informacijos apie sunkvežimyje (duomenys neskelbtini) sumontuotus kuro bakus suteikimo, gavo atsakymą, kad gamykla neturi informacijos, kokios talpos bakai buvo sumontuoti šiame sunkvežimyje, tačiau pridėjo dokumentą, kuriame pateikta informacija apie kuro bakus, kurie daugiausia buvo montuojami F12 modelio sunkvežimiuose (nurodyti išmatavimai, talpos, detalės numeriai, atkreiptinas dėmesys į tai, jog šioje informacijoje nurodyta, kad buvo montuojami 200, 300 arba 400 l talpos bakai). Taip pat gamykla nurodė, kad „Scania“ prekinio ženklu pažymėti kuro bakai „Volvo“ sunkvežimiuose montuojami nebuvo.

Atsižvelgdama į aukščiau nurodytų dokumentų turinį, Komisija nurodo sutinkanti su Muitinės departamento, remiantis oficialaus atstovo, įgalioto prekiauti „Volvo“ kompanijos pagamintais sunkvežimiais, pateikta informacija, konstatuota išvada, jog Pareiškėjai priklausančioje ginčo transporto priemonėje sumontuotas kuro bakas buvo nestandartinis, t. y. sumontuotas ne gamintojo. Pareiškėja skunde remiasi kitu informacijos šaltiniu, kuris, jos teigimu, įrodo Muitinės departamento pozicijos nepagrįstumą – IOOO „V2“ 2016-05-05 raštu, kuriame ši įmonė patvirtino, jog gaminant vilkiką „Volvo“, (duomenys neskelbtini), duomenys apie įmontuotus degalų bakus gamintojos vidaus sistemose nebuvo fiksuojami, todėl nustatyti degalų bakų tiekėją ir tūrį, kokie buvo įmontuoti į šį vilkiką gaminant jį gamintojo gamykloje, nėra galimybės. Vertindama nurodytojo rašto turinį Komisija pažymi, jog oficialūs „Volvo“ kompanijos atstovai tiek Lietuvoje, tiek ir Baltarusijos Respublikoje patvirtino, jog kompanija gamintoja negali pateikti informacijos apie ginčo transporto priemonėje sumontuoto kuro bako tiekėją, talpą, nes tokių duomenų neturi, tačiau ta pati gamintoja nurodė, kad būtent „Scania“ prekės ženklu pažymėti kuro bakai „Volvo“ sunkvežimiuose montuojami nebuvo. Kaip jau buvo minėta, nagrinėjamo ginčo atveju sunkvežimyje „Volvo F12“ sumontuotas kuro bakas buvo pažymėtas „Scania“ prekės ženklu, vadinasi, jis buvo sumontuotas ne gamintojo.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, jog Pareiškėja ginčo atveju nepaneigė mokesčių administratoriaus padarytos išvados, jog ginčo automobilyje sumontuotas kuro bako buvo nestandartinis. Pasisakant šiuo mokestinio ginčo aspektu taip pat pažymėtina, jog pareiga pagrįsti mokesčių mokėtojų papildomai apskaičiuojamus mokesčius pirmiausia tenka mokesčių administratoriui, nes pagal MAĮ 67 str. 1 dalį mokesčių administratorius privalo pateikti pakankamai duomenų, įrodančių mokesčio ir su juo susijusių sumų apskaičiavimo pagrįstumą bei teisingumą. Tačiau mokesčių mokėtoju, kuris nesutinka su mokesčių administratoriaus apskaičiavimu, tenka pareiga įrodyti, jog mokesčių administratorius neteisingai apskaičiavo mokesčio ir su juo susijusias sumas (MAĮ 67 str. 2 dalis). Jeigu mokesčių mokėtojas neįvykdo šios pareigos – nepateikia tokių įrodymų, kurie suponuotų priešingą išvadą, nei daro mokesčių administratorius, tai nustačius, jog mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtoju apskaičiuotą mokestį ir su juo

susijusias sumas, mokesčių mokėtojui atsiranda mokestinė prievolė. Atsižvelgiant į nurodytą įrodinėjimo naštos tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo paskirstymo apskaičiuojant mokesčius taisyklę, atmetini Pareiškėjos skunde išdėstyti argumentai dėl Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnyje įtvirtintos nekaltumo prezumpcijos principo pažeidimo.

Komisija, remdamasi tuo, kas išdėstyta, konstatuoja, jog muitinė teisingai vertino byloje surinktų įrodymų visumą ir tinkamai taikė ginčo teisinius santykius reglamentuojančias teisės normas. Todėl skundžiamas Muitinės departamento sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas, panaikinti jį skunde nurodytais motyvais nėra teisinio pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016-10-07 sprendimą Nr. 1A-343.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė